

SIXTH SUNDAY OF EASTER

MAY 26, 2019

SZÓSTA NIEDZIELA WIELKANOCNA

© J. S. Paluch Co., Inc. - Details, *La nouvelle Jérusalem*, tapestry, 14th century; Kimon Berlin/Wikimedia Commons

**WHOEVER LOVES ME WILL KEEP MY WORD,
AND MY FATHER WILL LOVE THEM,
AND WE WILL COME TO THEM AND MAKE OUR DWELLING WITH THEM.**

JOHN 14:23

Saint John Paul II Polish Center Ośrodek Polonijny im. Świętego Jana Pawła II

*Catholic Church in the Diocese of Orange * 3999 Rose Drive, Yorba Linda, CA 92886
tel/fax: 714 - 996 - 8161 * email: polishcenter@sbcglobal.net * website: www.polishcenter.org*

SIXTH SUNDAY OF EASTER MAY 26, 2019

"Whoever loves me will keep my word, says the Lord, and my Father will love him and we will come to him."

— John 14:23

A SPECIAL KIND OF GOODBYE

French is sometimes more precise than English. "Goodbye" is a case in point. The French use Au revoir for those everyday brief separations, while Adieu is reserved strictly for a more final departure; it means roughly "until we meet in heaven." Life is a succession of Au revoirs and Adieus. The latter grow more with the passing years. Our hearts and memories are peopled with faces that once were dear to us. Some, like our parents, died. Others moved away out of our lives never to reappear again. If their names crop up in conversation we say, "I wonder what became of so-and-so." They may say the same about us too. Life is a series of little deaths until our own death which for us will be the last great Adieu.

In our life of faith we are a pilgrim people, on the move. We need faithful friends who travel with us., Jesus alerts his disciples to his imminent departure, his ascension into heaven. He doesn't say Adieu but Au revoir. "I am going away, but I shall return." We never really say goodbye to God, for God always goes with us.

Notice how immigrants who leave their families, friends, language and cultures and settle, often penniless and in a hostile environment, on the other side of the globe, begin by building houses of worship. Such was the case with the Irish in America or Australia. Such is the case today with immigrant Muslims building mosques all over Europe. God is what they cling on to.

God keeps his promise to be with us always. He will always keep his pledge. It is up to us to keep ours. When we come to the end of life's pilgrimage and make our last goodbye, it will be literally Adieu, "going to God."

— Internet

FAITH AND ACTION

Obedientia, the Latin for obeying, literally means to listen hard, to focus one's hearing on something. The first rule of the road that we all learned was "Stop! Look! Listen!" Before you cross the railway tracks, stop and listen. There may be a train coming.

"I am leaving you with a gift — peace of mind and heart." What a beautiful promise, what a special gift. Peace is not the absence of war. It is the presence of something real and tangible. It is something I can experience, a gift we have received. But it also comes with an invitation, like a card that includes RSVP. The sender is expecting a response from us. Every word of Jesus calls for a response. A rule of thumb is to learn to listen, then listen to learn..

Believing with my head is no more than mental assent. Just knowing the apostles' creed is not faith. Faith is not just in the head, it is also in the heart, and it must eventually make its way to my hands and feet. The message of the gospel is simple and direct. There is not one

"maybe" in all the words of Jesus. The response to faith must be practical; it entails doing what God wants of me. I must be ready to step out and act on his example and in his name.

— Internet

TREASURES FROM OUR TRADITION

The custom of genuflection is not found everywhere in the Catholic Church. In fact, it is a bit of breach of etiquette to genuflect in most Eastern Catholic Churches. If you're visiting an Eastern Catholic or an Orthodox church, the "when in Rome" rule should be adopted. Watch what the home team is doing! Usually, Eastern Catholics and Orthodox reserve a small portion of the eucharistic bread for the dying in a cupboard or eucharistic dove, but it is not a center of attention or devotion. The rule is to make a profound bow, called a "metasis," toward the altar - bowing deeply while making the sign of the cross.

East and West split years before we Westerners began to reserve the Blessed Sacrament prominently in our churches. Thus, the East never changed the original custom of bowing toward the altar. Increasingly, as tabernacles became more widespread in the West and moved into prominent placement within churches, we replaced the bow toward the altar with a genuflection toward the Blessed Sacrament when its place of reservation is visible.

In a church where the Blessed Sacrament is reserved in a special chapel or off the main axis of the building, normally you should bow toward the altar when you enter your pew, because the eucharistic table is the principal sign of Christ's presence in the church building. If you have ever participated in the liturgy of Dedication of a Church and Altar, there is no mistaking the altar's significance: it is first slathered with chrism and then adorned with a brazier billowing clouds of incense that fill the whole church as a sign of prayer and presence!

—Rev. James Field, © Copyright, J. S. Paluch Co.

Today's Readings: *Acts 15:1-2, 22-29; Ps 67:2-3,5,6,8; Rev 21:10-14, 22-23; Jn 14:23-29*

EXTREMES

If you wish to go to extremes, let it be in sweetness, patience, humility, and charity.

—St. Philip Neri

MEMORIAL DAY MONDAY MAY 27

They fell, but o'er their glorious grave.
Floats free the banner of the cause they
died to save.

—Francis Marion Crawford

Memorial Day

No one has greater love than this,ⁱ to lay down one's life for one's friends.

—John 15:13

Złożmy hołd i pomówmy się z tych którzy oddali życie za Amerykę i naszą wolność.

KOMENTARZ LITURGICZNY

Cykł C, 6 Niedziela Wielkanocna

Czytania: Dz 15:1-2, 22-29; Ps 67:2-3, 5, 6, 8;
Ap 21:10-14, 22-23; J 14:23-29

Męka, śmierć i zmartwychwstanie Pańskie stały się fundamentem, na którym wyrósł gmach Kościoła, stanowiącego kontynuację żywej działalności Jezusa Chrystusa. Oczywiście nie należy rozumieć tego w tym sensie jakoby Kościół tylko wspierał się na tym fundamentie, prowadząc później samodzielne życie, przeciwnie, lud Boży nie tylko wyrasta z tego fundamentu, lecz z niego czerpie również swoją żywotność. Stąd słusznie stwierdzamy, że Kościół jest żyjącym nadal Chrystusem.

Dzisiejszy fragment Dziejów Apostolskich ukazuje nam ważny wycinek życia pierwotnego Kościoła. Zaczął się on poważnie rozrastać, już dawno przekroczył granice Palestyny, miał coraz więcej członków. Jednakże w związku z tą sytuacją pojawiły się pierwsze problemy i trudności. Obok Żydów, wychowanych na Prawie Mojżeszowym, zaczęli wchodzić do Kościoła liczni poganie. Ich Apostołem był przede wszystkim św. Paweł, powołany specjalnie do tego zadania. Chociaż sam był Żydem i faryzeuszem, a więc gorliwym obrońcą wspomnianego Prawa, jednak dobrze rozumiał, że w większości wypadków posiadało ono charakter przejściowy, miało tylko przygotować Żydów na czasy mesjańskie. Gdy zatem nadeszła "pełnia czasów" i przyszedł na świat obiecany Mesjasz, przepisy tego Prawa utraciły swój sens. Oczywiście stanowisko Pawła było słusze, ale nie chciało się z nim zgodzić wielu chrześcijan nawróconych z judaizmu, domagając się od pogana nawet obrzezania jako warunku zbawienia. Sprawę należało rozstrzygnąć.

Dokonał tego tzw. Sobór jerozolimski. Można powiedzieć, że była to jakby pierwsza samodzielna decyzja podjęta na tak szeroką skalę. Warto przeto zwrócić uwagę na formę jej podjęcia. Najpierw musimy zauważyc, że sprawy ważniejsze były rozstrzygane przez "Apostołów i starszych", a więc przez "najwyższą władzę kościelną". Tylko ona mogła wydać decyzję ostateczną, wiążącą cały Kościół. Charakterystyczny jest następnie sposób podjęcia takiej decyzji. Wprawdzie podejmują ją Apostołowie i starsi, ale jednocześnie są przekonani, że czyni to z nimi również Duch Święty: "Postanowiliśmy bowiem, Duch Święty i my".

Wolno zatem powiedzieć, że spotykamy się tutaj z Kościolem hierarchicznie już uporządkowanym, w którym na pierwsze miejsce wybija się Kolegium apostolskie. Co więcej, chociaż widzialnie Kościolem kierują Apostołowie, to jednak stają się w pewnym sensie

tylko narzędziem działania Ducha Świętego.

To, co powiedziały nam dziś Dzieje Apostolskie, stanowi wyraźny dowód wypełniania się zapowiedzi Chrystusa z dzisiejszej Ewangelii. Pan Jezus podkreśla konieczność zachowania Jego nauki. Zrozumiałe jest, że chodzi na pierwszym miejscu o wskazania dotyczące moralnej postawy chrześcijanina. Wprawdzie Chrystus przekazał Apostołom, a poprzez nich całemu światu swoją naukę, jednak równocześnie zapowiada zesłanie Ducha Świętego, określając także Jego rolę: "On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem".

Widzieliśmy, jak ta zapowiedź Chrystusa wypełniała się m.in. we wspomnianym soborze jerozolimskim. W następnych wiekach historii Kościoła dostrzegamy dalsze tego dowody, i tak dzieje się aż po

dzień dzisiejszy. Stąd każdy z dokumentów ostatniego Soboru kończy się taką formułą: "To wszystko, co wyrażone zostało w niniejszym... (dokumencie) w całości i szczegółach zyskało uznanie Ojców świętego soboru. A My, na mocy udzielonej nam przez Chrystusa władzy apostolskiej, wraz z czcigodnymi Ojcamami w Duchu Świętym to zatwierdzamy, postanawiamy i ustalamy...".

Chodzi jednak przy tym nie tylko o wyłożenie tego, co obowiązuje; rzecz niemniej ważną stanowi podjęcie tego wszystkiego przez każdego ucznia Chrystusa: "Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał naukę moją". I tu zaczyna się jakby dalszy ciąg wchodzenia Jezusa w swój Kościół: "Ojciec mój umiluje go i przyjdziemy do niego, i będziemy w nim przebywać". Właśnie w ten sposób chrześcijanin nawiązuje łączność z Chrystusem, a poprzez Niego także z Ojcem i Duchem Świętym.

Kościół idący przez ziemię jest na pewno Kościolem Chrystusowym, ale jednocześnie ma świadomość swojego pielgrzymowania; zdąża do czegoś doskonalpszego, nastawiony jest na osiągnięcie pełni. Stąd ma przed sobą ciągle tę wizję, jaką roztacza dziś św. Jan w Apokalipsie: "Anioł... ukazał mi Święte Miasto Jeruzalem, zstępujące z nieba od Boga i mające chwałę Boga". Ono zstępue na ziemię i zachowuje związek ze Starym Testamentem (bo ma wypisane imiona dwunastu pokoleń Izraela), ale posiada jednocześnie dwanaście warstw fundamentu, z imionami dwunastu Apostołów Baranka. Nowy Testament wypełnia zapowiedzi starotestamentowe i stanowi kontynuację historii zbawienia, która tam miała swój początek. Jednakże mimo wszystko "Kościół ziemski" zapatrzony jest w Baranka, który zasiada na tronie obok Ojca - i czeka Jego powrotu na ziemię.

- ks. Edward Szafrowski, Wprowadzenie do liturgii Mszy niedzielnych i świątecznych

OSTATNIE POUCZENIA JEZUSA

Dzisiejsza Ewangelia zawiera ostatnie pouczenia Jezusa w Wieczerniku, przed odejściem do Ojca. Stanowią one swoisty testament, tchnący nadzieję, miłością i pokojem.

Powrót Jezusa do Ojca oznacza zakończenie ziemskiej wędrówki, trasy. Ojciec jest punktem docelowym. Wszystko pochodzi od Niego przez Syna. Wszystko również wraca do Niego przez Ducha Świętego. Żyjemy w obiegu miłości Ojca, Syna i Ducha Pocieszyciela. Dzięki relacji z Jezusem, trwaniu w Jego nauce możemy doświadczyć zażyłości i bliskości Ojca. Kontemplując Jego ziemskie życie, Jego słowa i czyny, możemy uchwycić coś z życia niezgłębionej tajemnicy Ojca. W Jezusie my, ludzie, oglądamy Boga i Jego miłość. I w Jezusie uzyskujemy intymną więź z Ojcem. W Nim możemy niejako spoczywać w sercu Ojca. Jezus wprowadza nas w najintymniejsze życie Trójcy Świętej. Czyni z nas „swoje mieszkanie”.

Odchodząc do Ojca, Jezus przekazuje nam dwa dary. Pierwszym jest Duch Pocieszyciel. Duch Święty prowadzi dalej Apostołów i Kościół, wspomagając, umacniając, napełniając mądrością i miłością oraz przypominając słowa Jezusa. Św. Jan używa na określenie Ducha Świętego słowa „paraklet”. Ten grecki wyraz ma bardzo wiele znaczeń. Można go tłumaczyć jako: adwokat, wspomożyciel, obrońca, pośrednik, doradca, pocieszyciel. Duch Święty jest „adwokatem, obrońcą”; On broni nas przed fałszem i wszystkimi niewłaściwymi kierunkami, jakie proponuje świat. Jest „wspomożycielem, doradcą”. Poprzez Niego Jezus jest obecny w swoich uczniach, zwłaszcza w sytuacjach trudnych, w zderzeniu z rzeczywistością świata, życia. Jest również „pocieszycielem i ożywicielem”. Wnosi w życie nową nadzieję i ożywia wszystko, co chore, uschlę, obumarłe... Jest „duchem prawdy”. Przyszedł przekonać świat o sprawiedliwości, grzechu i sądzie (J 16, 8).

Drugim darem Jezusa jest pokój. Hebrajskie słowo „szalom” znaczy „być zdrowym, całym, uporządkowanym, szczęśliwym” i odpowiada tesknotie serca za pełnię życia. Pokój, szalom to pomyślność, szczęście, dobrobyt codziennego istnienia, harmonia, w jakiej znajduje się człowiek w stosunku do Boga, innych ludzi, całej natury i siebie samego.

Jezus przekazuje swoim uczniom i światu dwa rodzaje pokoju: wertykalny, który jedna i łączy Boga z człowiekiem i całym światem. I horyzontalny, pokój świata, który wynika z dobrej woli człowieka i z troski by przeciwnieństwa się konfliktom oraz tworzyć warunki pokojowego współistnienia. Doświadczenie pokoju Jezusa usuwa lęki, zniechęcenie, defetyzm, pesymizm, daje nową nadzieję. Ostatecznie to Jezus jest naszym pokojem. On, który obie części ludzkości uczynił jednością, bo zburzył rozdzielający je mur – wrogosłość (Ef 2, 14).

— Stanisław Biel SJ

LITANY OF LORETO

The Litany of Loreto is used to honor Mary, the Mother of God. The Litany recalls Mary's unique role in our salvation history as the mother of our Savior and invokes various titles for her as a way of honoring her and reminding us of the role she has played. The Litany owes many of its praises to the Greek Akathist Hymn, which was first translated into Latin in Venice around the year 800. The other titles and praises addressed to Mary are found extensively in the writings of the early Church Fathers of the

Sr. M. Amadeo, RSM	Zofia	Edmund F. Dzwigalski	Gail Morganti
Adamowicz		Krzysztof Fiedor	Jarosław Musiał
Karen Arandoña		Anita and Mike Gilkey	Monica Nava
Kyle Ardandoña		Grandson	Ryszard Nowak
Rachel Arandoña		Thomas Guzzo	Zofia E. Nowak-Przygodzki
Andrzejek & Michael		Brooklyn Hamsley	Jerry Nicassio
Ashline		Bea Halphide	Jarrod Pavlak
Avalon Asgari		Loretta Harford	Iwona Pisarek
Anna Bagnowska		Todd Hill	Małgorzata Piwko
Wiesława Barr		Tot Hoang	Elaine Quan
Jamie Barrett		Dick Hoffman	Benito Rameriz
Lois Barta		Patricia Hoffman	Henryk Ruchel
Pilar Bascope		Stasia Horaczko	Tim Ryan
Barbara Berger		Leonard Jakubas	Al Schneider
Ronald Brozchinsky		Bożena i Jan Jarczok	Veronica Sequi
Maureen Broschinsky		Alvyda Janulaiteiene	Debra Sherman
Baby Charlotte Frances		Ania Karwan	Maria Sowa
Edward Cacho		Lottie Koziel	Stanley Szymczyk
Dora Carrillo		Ks. Czesław Kopeć	Cathy Thayer
Jean Carter		Anent L.	Chrys Trau
Lila Ciecek		Mary Laning	Teresa Turek
Kazimiera Chlecka		Danuta Labuś	Alyssa Twitchell
Jan Chudy		Scotty Lynch	Charlene Web
Bernadine Dateno		Kara Masterson	Carol Weinmann
Carolyn Davis		Amber Matrauga	Bernadette Westphal
Joe Doud		Anthony Martinez	Richard Zeleski
Danuta Drzymuchowski		Antoinette Martinez	Bogusia Zientek

first six centuries.

Over time a number of titles for our Lady were removed and added to the Litany. Recent history has seen the addition of five titles. The last four titles of the Litany which refer to the Immaculate Conception, the Assumption, the Rosary and Mary as the Queen of Peace are of recent origin. The latest addition, Mother of the Church, was added by John Paul II.

Most likely the Litany was composed in or around Paris between the years 1150 and 1200. It gets its name from the Italian shrine (Loreto) where it was adopted in 1558. Pope Sixtus V approved its use in public worship in 1587. The Litany is used especially during May services, the month traditionally dedicated to the Blessed Virgin Mary. It is also used at Benediction and some congregations use it in the Divine Office. The Litany is approved for public use and carries a partial indulgence.

LITANIA LORETAŃSKA

Przymiotnik „loretańska” w nazwie Litanii pochodzi od włoskiego miasta Loreto. Litania do Najświętszej Maryi Panny była tam szczególnie propagowana i odmawiana. Nie narodziła się jednak w Loreto. Źródła podają, że powstała już w XII wieku we Francji, lecz pierwsza wersja nie zachowała się. Pośród licznych schematów litanii maryjnych utrwały się właśnie ten, który był używany od pierwszej połowy XVI wieku w Loreto. W 1587 papież Sykstus V związał z jej odmawianiem przywilej 200 dni odpustu. Określenie "Litania loretańska" stosowane było częściej od 1575, kiedy to dyrektor chóru w Loreto, Costanzo Porta skomponował najstarsze znane opracowanie muzyczne litanii na 8 głosów. Mnożące się litanie i wezwania, często posiadające szkodliwe elementy, doprowadziły do zniesienia przez papieża Klemensa VIII w 1601 wszystkich litanii z wyjątkiem litanii loretańskiej i Litanii do Wszystkich Świętych. Natomiast w 1631 zakazano wprowadzania wszelkich zmian w litanii bez zezwolenia Stolicy Apostolskiej, co bezpośrednio wpłynęło na jej ujednolicenie i upowszechnienie.

— Internet

Sat 5/25 4:00 pm Intention of Polish Center Community
 Sun 5/26 9:00 am Intention of Polish Center Community
 10:30 am O Boże błogosławieństwo dla Marzeni i Jurka Gorczyców z okazji rocznicy ślubu.
 Za duszę wszystkich zmarłych z rodzin Gorczyca i Powązka +Czesław Turek od żony z rodziną +Władysława i +Antoni Szewczyk i za wszystkich zmarłych z rodzinny Szewczyk i rodzinny Kosteckich od Elżbiety Szewczyk O Boże błogosławieństwo dla Alexandra Kamińskiego z okazji 12 urodzin od rodziców +Anna Panasiuk w 2 rocznicę śmierci, +Roman Panasiuk w 7 rocznicę śmierci, +Bogdan Paradowski w 16 rocznicę śmierci +Marek Kamiński w 6 rocznicę śmierci, +Stanisława Podobyczko w 35 rocznicę śmierci, +Piotr Podobyczko w 23 rocznicę śmierci z rodzinny Wells +Anna Maria w 5 rocznicę śmierci, +Gregory w 11 rocznicę śmierci, +Sandy w 10 rocznicę śmierci i +James w 26 rocznicę śmierci od rodzinny Sat 6/1 8:30 am Five First Saturdays' Devotion Mass
 4:00 pm Intention of Polish Center Community
 Sun 6/2 9:00 am Intention of Polish Center Community
 10:30 am +Leokadia i +Władysław Gaudyn od dzieci +Jan Gołębiewski zmarły 2 miesiące temu w Polsce

Every summer since 1962, the priests and seminarians of St. Michael's Abbey take a break from their studies to act as camp, directors, counselors and staff for a Summer Camp. Together, they provide an all-boys camp in a good, clean, fun and safe Catholic environment. They instruct the campers in the faith and provide the sacraments throughout the week. Every day, the boys participate in Mass, Rosary and catechism. Each week, they are offered Confession (with instruction beforehand), Benediction of the Blessed Sacrament and an opportunity to be trained as an altar server.

stmichaelsabbey.com/summer-camp/

PSA UPDATE

WE ARE ONE LIVING THE GOSPEL MESSAGE As of this week 57 families and organizations have joined our Diocesan PSA program for 2019 and have pledged \$21,520

THANK YOU/DZIĘKUJĘ FOR YOUR GENEROSITY

	First 05/18 & 05/19/2019 \$5,038.00	Second \$673.00
--	---	--------------------

Director: Fr. Zbigniew Frąszczak, SVD

Secretary: Iwona Zajkowska-Kubat

Office Hours:

Thursday - 10:00 am - 5:00 pm

Saturday - 11:00 pm - 6:00 pm

Sunday - 9:00 am - 10:30 am

11:30 am - 1:30 pm

Baptisms, Marriages, Funerals by appointment.

10th Annual Monsignor Cook Classic Car Show

Sponsored by Knights of Columbus

Bl. Fr. Jerzy Popieluszko Council 9599

Great Classic Cars, Great food, Spirits,

Raffles, and Fun Sunday, June 2nd from 2 pm to 6 pm

\$10 Donation to Special Olympics

MAJ MIESIACEM MARYJNYM

W niedzielę 27 maja po Mszy Św o godz. 10:30, według polskiej majowej tradycji, bedziemy odmawiać Litanie Loretańską do Najświętszej Marii Panny. Zakończymy uroczystym Nabożeństwem Majowym i ukoronowaniem Najświętszej Marii Panny. Zapraszamy do wspólnej modlitwy.

Sunday May 27 after the Holy Mass at 10:30 am we will pray a Litany to Blessed Virgin Mary and conclude the celebration with the traditional May Crowning of the Blessed Virgin Mary.

REFRESH THIS HEART OF MINE

The Lord said to me, My daughter, do not tire of proclaiming My mercy. In this way you will refresh this Heart of Mine, which burns with a flame of pity for sinners. Tell My priests that hardened sinners will repent on hearing their words when they speak about My unfathomable mercy, about the compassion I have for them in My Heart. To priests who proclaim and extol My mercy, I will give wondrous power; I will anoint their words and touch the hearts of those to whom they will speak (Diary, 1521).

*Diary passages with bolded words are Jesus speaking Diary of St. Maria Faustina Kowalska: Divine Mercy in My Soul

A VOCATION VIEW:

If we love, we know the presence of God.

Take time to be aware of God's loving presence. Be open to the Holy Spirit.

DIVINE WORD MISSIONARIES-SISTERS SERVANTS OF THE HOLY SPIRIT 800-553-3321

FOR INFORMATION ABOUT THIS BULLETIN:

Please call the Center office at 714-996-8161 for Mass Intentions, Pray For The Sick, etc.

Bulletin Editor:

Piotr Czarnecki — czarnept@gmail.com

Mass Schedule:

Saturday Vigil Mass: 4:00 pm - English

7:00 am - Latin

9:00 am - English

10:30 am - Polish

First Friday Masses: 8:30 am - English

7:30 pm - Polish

Confession before each Mass